FULL OFICIAL DEL DILLUNS
DE BARCELONA

DILLUNS, 8 DE MARÇ DEL 1937 — Administració : Casa d'Assistència President Macià : Montalegre, 5 : Barcelona : Tel. 24770 — NÚMERO 586 : 15 CÈNTIMS

AHIR FOU CLOSA LA SETMANA DE MADRID

Catalunya, en un acte grandiós, expressà la seva fraternal solidaritat vers l'heroic poble madrileny

Importants discursos del President Companys i Frederica Montseny

La setmana d'ajut a Madrid ha culminat en la grandiosa manifestació d'ahir a la plaça Monumental. Catalunya ha expressat, no solament a través d'una adhesió espiritual, sinó en actes d'una efectiva solidaritat la seva voluntat d'ajut al Madrid heroic i inexpugnable, baluard de tots els antifeixistes d'Ibèria i del món. A sis-cents quilòmetres de la capital republicana el front de Madrid s'ha fet sentir en tota la seva angoixosa i patètica intensitat. Catalunya ha sentit com a propis els dolors i el martiri dels braus combatents madrilenys i el de les seves mullers, de les seves germanes, dels seus fills...

Les trinxeres que envolten Madrid són els murs de contenció que salvaguarden la llibertat de tots els pobles d'Ibèria. Els fronts de Catalunya i d'Euscadi són també a Madrid. Els braus soldats de Madrid lluiten per l'alliberació de tots els antifeixistes d'Espanya i del món. Consignes, proclames i discursos ho havien posat insistentment de relleu en els darrers quatre mesos, a aquesta reraguarda inconscient que no havia atorgat a la línia de foc madrilenya el valor decisiu que tenia en el desenvolupament de la lluita antifeixista.

Robes, queviures i diners han estat tramesos per Catalunya a l'estoic poble madrileny, a aquest poble admirable que no deserta del seu lloc mentre la destrucció i la mort s'ensenyoreix de la ciutat màrtir. El dolor de Madrid el sent Catalunya en la carn dels seus propis fills. Per les ciutats i viles de la nostra terra els catalans tenen cura amorosament dels milers de madrilenys que han cercat refugi entre nosaltres, Catalunya no tan sols ha acollit generosament les de dones i els fills dels invencibles lluitadors de Madrid, ans encara ha expressat amb actes de pràctica solidaritat la seva compenetració amb la tragèdia i la glòria de Madrid.

Catalunya, que degut a les exigències de la guerra contra el feixisme, esdevingué integralment lliure, ha donat lliurement una abraçada fraterna i cordial al poble de Madrid. L'efusió i la solidaritat entre els dos pobles ha estat segellada amb la sang de milers de víctimes, i és, per tant, indestructible. Catalunya, estretament unida, com es palesà en l'acte d'ahir, correspondrà a la lluita heroica de Madrid, fent que la seva solidaritat amb la capital de l'Espanya republicana esdevingui una acció permanent, una acció que sigui mantinguda sense febleses, mentre les hordes de Hitler i Mussolini acampin entorn de Madrid.

Catalunya, amb l'acte grandiós d'ahir a la Plaça Monumental, segellà la seva humana solidaritat vers els heroics lluitadors de Madrid, que amb la seva magnífica gesta han escrit i escriuen les pàgines més glorioses de la història del proletariat del món.

Mai, com en l'acte d'ahir, l'emoció havia estat tan forta i tan expressiva entre els milers i milers de ciutadans que emplenaven la Plaça i la gran multitud que s'havia vist obligada a romandre fora per manca material d'espai. El poble català, Catalunya tota, vibrava emocionada, amb les llàgrimes als ulls, evocant i recordant els nobles sacrificis dels valents madrilenys, les seves privacions, aguantant estoicament la metralla que els avions alemanys i italians destrocen la ciutat invencible, suportant la fam i el fred i el seu martirologi per a la defensa d'uns ideals que ens són a tots tan sagrats.

L'ànima tota de Catalunya, corpresa d'una infinita tendresa, expressava ahir la seva devoció i fraternal solidaritat vers el poble germà de la capital de la República, i afermava el seu desig, la seva voluntat, d'ajudar a Madrid, els defensors del qual són avui el compendi d'aquestes hores cruels i sublims que està vivint el poble antifeixista d'Ibèria.

LA PLAÇA MONUMENTAL FOU PETITA PER TANTA GENT

A les deu del matí era materialment impossible poder agafar seient a la Plaça. A mida que avança l'hora, milers de ciutadans es veieren obligats a romandre al carrer, des d'on pogueren escoltar els discursos dels oradors que prengueren part en aquest acte d'homenatge a Madrid.

La Plaça presentava un aspecte imponent, Totes les baranes de les graderies estaven cobertes per cartells i pancartes amb inscripcions demanant l'ajut a Madrid.

A la tribuna presidencial hi havia una gran bandera catalana, que anava des de l'últim pis fins a les barreres.

Cal esmentar la labor que ha realitzat el Front Unic de Dibuixants CNT i UGT, que ha treballat tota la nit per a confeccionar els esmentats cartells.

ELS QUE HAN COL·LABORAT EN EL FESTIVAL

La part musical del festival anà a càrrec de les Bandes de la Creu Roja, Estat Català, Partit Federal Ibèric, Vorotxilov, del Socors Roig Internacional, i la de Carles Marx. Col·laboraren també la Federació Euterpense de Chors i Orfeons de Clavé, amb mil dos-cents executants i el baríton Ricard Fuster. Així mateix hi prengueren part la Banda Municipal de Barcelona i els Orfeons Català, de Sants i el Gracienc, i la Banda Oficial de les Milícies Antifeixistes CNT FAI JJ LL.

A la pista, hi havien representacions de les forces armades, amb els seus estendards.

COMENÇA L'ACTE

Moments abans de començar l'acte a la Presidència hi havien el ministre de Sanitat, Frederica Montseny; Isidor Acevedo; Frederic Urales; Regulo Martínez Sànchez, d'Izquierda Republicana de Madrid i en representació de la Junta Delegada de Defensa; Dolors Bargulló; Montserrat Fargas, pels Dibuixants Socialistes; Isabel Biaggi Veire, d'Izquierda Republicana de Madrid; Aurorita Arnaiz, del Comitè Nacional de les JSU; Carme Julià.

Inicià l'acte la Banda Militar Col·lectiva que interpretà la marxa de l'Exèrcit Popular.

Seguidament s'anuncià que es faria una recapta a profit de Madrid i la pista s'omplenà de monedes.

S'executaren diversos himnes populars que foren subratllats tots ells amb grans aplaudiments, finalitzant amb els himnes nacionals de la República i de Catalunya, que el públic aplaudí llargament.

La presència dels cònsols de la URSS i de Mèxic foren saludades amb grans aplaudiments i visques a ambdós països.

Prèviament la ràdio anuncià que el President Companys no podia assistir al començament de l'acte per assistir a l'enterrament dels cinc aviadors morts gloriosament en compliment del seu deure, però que prometia arribar després a la plaça.

Seguidament s'iniciaren els parlaments i parlà

REGULAR MARTINEZ, REPRESENTANT DE LA JUNTA DELEGADA DE DEFENSA DE MADRID

Iniciá els parlaments el company Regular Martínez, de Izquierda Republicana, i en representació de la Junta delegada de Defensa de Madrid. Començà l'orador agraint la cordialitat i adhesió del poble català envers el poble de Madrid. Digué que aquesta cordialitat i aquesta adhesió, refermada a través de tant de dolor i de tant de sacrificis, escampava una benedicció per damunt del dolor i de la sang vessada, que fonia en una mateixa aspiració i en un mateix ideal, a tots els pobles d'Ibèria, creant una pàtria nova, tots els àmbits de la qual sona com a símbol de l'aspiració vers una germanor universal i el desig de pau, entre tots els pobles, *La Internacional*. Afegí que, ja en plena lliuta s'entreveu la preponderància dels treballadors, manuals i intellectuals, que són els que han de bastir la pàtria nova. Izquierda Republicana, seguí dient, formant a primer rengle de les línies antifeixistes, seguirà lluitant fins a vèncer a l'enemic comú. Acabà reiterant l'agraïment vers el poble català, en nom de Madrid heroic, i afirmant que el món futur serà del proletariat.

ISIDOR ACEVEDO, PRESIDENT DEL SOCORS ROIG INTERNACIONAL

A continuació pronuncià un discurs el camarada Isidor Acevedo, president del Socors Roig Internacional, Secció espanyola Després de destacar la col·laboració aportada per totes les organitzacions polítiques i sindicals a la Diada de Madrid, digué que l'acte que s'estava celebrant d'una transcendència enorme, havia d'ésser de gratitud a la dona catalana, mereixedora d'nomenatge per l'entusiasta i lloable croada portada a cap a favor del poble madrileny i de tots els refugiats a Catalunya, procedents dels territoris ocupats per la grapa feixista. Repetí la consigna donada per la dona catalana, dient que més terrible que la metralla i els atacs feixistes, era permetre que per egoismes i vacillacions, restessin a la reraguarda homes útils per a la guerra i els valents d'opereta. Destaca la conveniència de què la dona, ensemp que havia demostrat ésser digna de l'hora present lluitant a l'avanguarda, heroicament com en el cas de Lina Odena i de totes les dones asturianes i madrilenyes, havia de mantenir el caliu i l'entusiasme a tots els fronts i a la reraguarda perquè els homes tots complissin amb llur deure i complir-lo amb dignitat i heroisme. Afegí que l'exemple del poble madrileny s'espandia, no tant sols entre tots els combatents i tot el poble antifeixista d'Ibèria, sinó que havia trobat ressò entre tot el proletariat mundial, i d'una manera més destacada amb l'ajut dels pobles rus i mexicà, arribant àdhuc al sacrifici de llurs pròpies vides com en el cas dels marins del «Komsomol». Digué que aquesta conjunció espiritual i material, venceria a Hitler i a Mussolini, els quals capitanejaven les forces que es proposen tornar a tots els pobles en el règim de l'esclavatge més vergonyós i criminal, a favor de les classes privilegiades i retrògrades.

En aquest punt del discurs del company Acevedo, arriba a la Monumental S. E. el President de la Generalitat, Lluís Companys. Anava acompanyat del conseller de Defensa, company Isgleas; del cap de la Base aeronàutica, coronel Sandino; el tinent coronel Pèrez Farràs; el diputat Tauler; el cap de les forces d'Esquadra de Catalunya, tinent coronel Gavari, i el secretari, company Piquet. El President ha estat rebut a l'entreda pel secretari de premsa del Comitè Pro Exèrcit Popular, camarada Angel Estivill.

L'aparició del President de Catalunya a la tribuna presidencial, fou saludada pel públic amb una enorme ovació i visques. La banda de música interpretà *Els Segadors*, que foren escoltats dempeus per tots els assistents i extraordinariament aplaudits.

Fet el silenci, el company Acevedo continuà en ús de la paraula, el qual digué que els rebels, ultra la indignitat d'haver traït al poble i a la pàtria, posaven aquesta a mercè de la colonització estrangera; lluitant ensems contra el poble espanyol per defensar interessos estrangers, i formant un conjunt de mercenaris, incondicionals servidors del feixisme internacional, i escudant-se amb les doctrines de Crist, negant la puresa dels més elevats principis de civilització i de democràcia, intentant aixafar i oprimir al poble treballador i honrat. Res més demostra la falsetat i la barbàrie dels facciosos com el fet que homes de totes els partits i tendències, inclús creients en la doctrina de Crist, estan al costat de la causa del poble. Aquest fet el veiem magnificament demostrat amb heroisme exemplar a Bascònia, on al costat dels comunistes i socialistes, lluiten [illegible] i sincers.

Acabà l'orador [illegible] que l'enemic, a desgrat de comptar amb molts mitjans guerrers, no venceria perquè ultra disposar a hores d'ara el nostre poble amb elements suficients per combatre el feixisme, el nostre heroisme i abnegació s'ha demostrat que és superior al de totes les forces contràries. Mai l'enemic podrà aconseguir el que s'ha proposat. Perquè el nostre triomf sigui ràpid i definitiu només cal que hi hagi en tots nosaltres un sol pensament, una sola voluntat, un sol anhel, i vencerem. Germans tots de Catalunya: uniu-vos i feu que aviat poguem aixecar la bandera de la victòria.

LLUIS PIERARD, PARLAMENTARI BELGA

A la tribuna presidencial hi havia els components de la comissió de diputats i senadors belgues que actualment es troba al nostre país. En nom i representació d'aquests illustres visitants adreçà uns mots a la multitud aplegada a la Monumental el diputat socialista Lluís Pierard, el qual inicià el seu breu parlament amb un visca Catalunya i un altre a la República, dits en català, així com la salutació inicial al nostre poble. Ultra expressar la intensa emoció que produïa a ell i als seus companys davant d'aquella multitud, digué que mai com en aquell moment la fe en la victòria del proletariat espanyol li havia aparegut amb tanta evidència. Afegí que el poble belga seguia amb viu interès la lluita entaulada en el nostre país, i com l'entusiasme dels autèntics demòcrates i obrers belgues era gran per la causa antifeixista. Recordà que, molt abans de la sublevació militar espanyola, el poble belga havia mostrat la seva simpatia per la causa de la llibertat espanyola, i esmentà com a exemple l'acollida entusiasta i afectuosa feta als catalans exiliats junt amb Macià, quan l'intent de Prats de Molló. (*El públic esclatà en una ovació, i es donaren visques a Macià.*)

El parlamentari belga acabà el seu parlament assegurant que el poble demòcrata i proletari de Bèlgica es disposava a aportar la màxima cooperació a la lluita antifeixista, segur que per dur que sigui el calvari que segueix el poble espanyol el triomf serà de la República i del proletariat.

DOLORS BARGALLO, PER LES DONES CATALANES

En representació de les dones catalanes i, especialment del Socors Roig Internacional, Secció catalana, parlà Dolors Bargalló. Inicià el seu discurs evocant a figura i l'actuació de Lina Odena, la qual feia un any que formava part de la presidència d'un altre acte que se celebrà en aquell mateix estadi de la Monumental. Acte que fou fet sota els auspicis de la unitat i germanor que ens agermana en la lluita que estem sostenint. Digué que les dones eren presents per a dir quins eren llurs afanys i anhels. En nom de totes les dones de Catalunya s'adreçà als homes, es diguessin liberals, republicans, comunistes, socialistes o llibertaris, demanant-los que no impedissin per cap motiu la incorporació de la dona, no solament a l'actuació política, sinó que també a la lluita antifeixista, tant en els fronts com a la reraguarda, treballant i organitzant el país per l'endemà de la victòria. Digué que havia arribat el moment de no dir més paraules i passar als fets. Deixeu que el Govern treballi, i que tohom compleixi les seves consignes disciplinadament i heroicament quan calgués. Tots units, tots sota una sola bandera i amb una sola voluntat. Saludà els cònsols de la URSS i de Mèxic, presents a l'acte, i tributà un sentit homenatge als pobles que representen. Féu una crida a les dones per tal que formessin al costat dels homes, recordant-los que el 19 de juliol, ensems que es trencaven les cadenes que subjectaven els obrers, es trencaven les cadenes que recloïen les dones en la vida mancada de tot dret cívic i polític i, per tant, havia arribat el moment de demanar i, si convenia, exigir, el que les dones s'han guanyat: un lloc en la guerra i un altre en l'obra de progrés i avanç social.

En castellà, Dolors Bargalló pronuncià unes paraules adreçades, per mitjà de la ràdio, al poble madrileny, afirmant que els infants procedents de la capital de la República eren acollits amb tot l'afecte i estima a Catalunya, com a fills nostres. Oferí el màxim ajut moral i material a l'heroic poble madrileny, dient que hom ho feia en compliment d'un deure i no com una caritat, mot que ja no podia usar-se en els nous temps de reivindicació i dignitat humana que s'han iniciat. Acabà demanant a les mares madrilenyes que trametessin llurs fills, que nosaltres els guardaríem i els defensaríem contra tothom, per la llibertat i la justícia que anem a conquistar.

TERESA PAMIES, PER LES JOVENTUTS CATALANES

Després féu ús de la paraula Teresa Pàmies, en representació de totes les organitzacions joveniles femenines de Catalunya. L'oradora, després de fer constar que totes les organitzacions femenines de Catalunya havien prestat llur col·laboració a l'obra d'ajut a Madrid, expressà el més pregon agraïment envers les dones de Mèxic i de Rússia, les quals també, amb entusiasme i eficàcia, s'havien associat a l'obra d'auxili al poble antifeixista. Parlà de Madrid, i digué que en fer-ho havia de destacar-se el devessall de sacrificis i d'heroismes amb què, com estímul i exemple, la capital de la República es defensava dels atacs del feixisme internacional i s'oposava a què el país fos dominat pels traïdors a la pàtria i enemics del poble. Assegurà que la dona catalana estava disposada a tots els sacrificis i tots els esforços perquè el triomf fos complet i definitiu, i acabà prometent que les dones no serien mai dels mercenaris, sinó que, seguint l'exemple de Lina Odena, caurien mortes abans que rendir-se.

UN DELS NENS REFUGIATS EXPRESSA LA SEVA GRATITUD ENVERS EL NOSTRE POBLE

Junt a l'estrada presidencial hi havia entre el públic molts grups de nens i nenes refugiats a Barcelona, procedents de Madrid i d'altres llocs d'Espanya. Després de l'anterior oradora, un dels nens esmentats es situà davant el micròfon i pronuncià les següents paraules:

Camarades: Us parla un pioner de Madrid i refugiat a la vostra ciutat. En nom dels meus companys que han estat acollits també com jo, he de donar-vos les més expressives gràcies per tot quan feu a favor nostre. El nostre agraïment és molt gran. Us demanem que feu molt més, molt més, per tal que ben aviat poguem tornar al costat dels nostres pares, al costat... (L'infant, a l'arribar en aquest punt del seu parlament, ofegat en un plor de sentiment, fou, a la vegada interromput per una enorme ovació.) El públic que havia oït les paraules de l'infant madrileny enmig d'un gran silenci, fou commogut per una pregona i intensa emoció.

LA PROMESA D'UN OFICIAL DE L'EXERCIT DEL POBLE

Junt a l'infant que havia parlat, es situà un dels oficials de l'Exèrcit del poble, i digué:

En nom de tots els meus companys, en nom de tots els soldats de la República i del poble, prometo no parar en la nostra lluita contra els facciosos fins a aconseguir que siguin bandejats d'arreu de la Península, encara que calgui guerrejar fins a morir.

El públic dempeus, aplaudí llargament i amb intensitat aquella promesa.

CARME JULIA, EN NOM DE LES DONES ANTIFEIXISTES

En nom i representació de totes les dones antifeixistes parlà a continuació la camarada Carme Julià, la qual adreçà una coral salutació a tots els homes que lluiten en els fronts de combat, tributant-los un sentit homenatge d'admiració i agraïment. Digué que calia persistir en aportar el màxim ajut a Madrid, per tal que la victòria fos assegurada. Afirmà que una de les obligacions de la dona era la d'impulsar els homes a la lluita, sota la bandera de la unitat teixida amb la sang dels combatents en els fronts de guerra. Afegí que tots els sentiments de mare, d'estimada i de germana havien de condensar-se en el de dur els homes a la victòria contra l'enemic de la pau i de la germanor, per dur tots els homes al front, assegurant el triomf de la causa del poble, que és la causa del progrés i de la civilització. Acabà dient que tot el poble havia de mantenir-se unit i compacte en la

(Continua a la pàg. 3)

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

ELS ESPORTS

LLIGA MEDITERRANIA

ESPANYOL, 1; BARCELONA, 1

El tercer dels partits de competició d'aquesta temporada entre Espanyol i Barcelona, ha acabat amb un equitatiu empat. Gran expectació i un ple al camp.

La primera part ha estat excellentment jugada per tots els vint-i-dos jugadors i el joc ha transcorregut en un pla d'igualtat amb atacs a les dues portes, gairebé sense interrupció, lluint-se els tercets defensius d'ambdós equips ahir superiors a les seves davanteres. L'Espanyol, però, ha posat aconseguir el seu gol. Als trenta-vuit minuts, en un atac intens de la davantera espanyolista, Bosc ha cedit retrassat a Espada i aquest d'un magnífic tret per alt ha aconseguit el gol.

A la segona part, sense que el joc perdés la seva característica d'igualtat, després d'un primer quart de domini de l'Espanyol, ha seguit una forta reacció del Barcelona, que s'ha llençat a l'atac i per això després d'unes jugades perilloses davant Martorell, al vint-i-cinc minuts un centre de Balmanya ha estat recollit per Escolà i cedit per aquest a Gual qui d'un tret ras imparable ha assolit l'empat, que reflexa lo que veierem al camp i que deixà satisfet a tothom.

Amb l'empat el joc tornà a adquirir caitat, que havia perdut, i es féu novament emocionant sense que uns ni altres poguessim marcar.

Del Barcelona, bé Urquiaga i excellent Zabalo. Garcia i Argemí foren els millors de la línia mitja i de la davantera Escolà, per damunt de tots, seguit per Balmanya. Aquesta darrera línia, fou, però, la menys afortunada.

Dels propietaris del terreny, molt bé Martorell i Pèrez. Manolín i Soler per aquest ordre destacaren a la línia mitjera i del davant Chas i els extrems, els més encertats.

Arbitrà bé Menal i els equips eren:

Espanyol: Martorell, Pardo, Pèrez, Manolín, Soler, Lecuona, Prat, Albella, Chas, Espada i Bosc.

Barcelona: Urquiaga, Zabalo, Rafa, Argemí, García, Bardina, Torredeflot, Escolà, Gual Balmanya i Pedrol.

GRANOLLERS, 1; GIMNASTIC, 0

Granollers, 7. — L'equip local ha aconseguit la primera victòria de la competició. El primer temps ha estat de joc dolent, ensopit i de jugades embarullades.

Al segon temps la cosa ha canviat totalment. Els jugadors han evidenciat gran encert en les jugades i el partit ha adquirit un caire emotiu i emocionant, sense que fos fàcil preveure el guanyador. Ha destacat en aquest segon temps la tasca de les defenses. Cal també fer constar que especialment a partir del gol del Granollers el joc ha adquirit caràcters de gran duresa, fins al punt que l'àrbitre s'ha vist obligat a suspendre el joc i reunir els jugadors.

Als vint-i-vuit minuts, Rubies, en una gran jugada personal, acabada amb un tret formidable, ha assolit el gol de la victòria. Cal esmentar, també, una magnífica jugada de Noguers, en deturar un fortíssim tret de Taché.

Dels visitants, molt bé el tercet defensiu, en especial Lladó, el millor dels seus. Sírio destacà a la mitja, però deslluí la seva tasca per la violència emprada. I de la davantera, Taché, que formà la millor ala amb el seu extrem. Del Granollers, excellent el tercet defensiu; fluixa la mitja, en la que solament destacà la regularitat de Cifuentes, i Garí i Rubies foren els millors davanters.

Arbitrà bé Solà M., i els equips eren:

Granollers: Noguers, Oro, Saló, Vila, Rovira, Cifuentes, Garí, Babot, Rocasolano, Rubies i Ferrer.

Gimnàstic: Garcia, Gojenuri, Lladó, Sírio, Palahí, Tarí, Garcia, Tache, Nieto, Clara i Estors.

A CASTELLO

CASTELLO, 1; GIRONA, 1

Castelló, 7. — Empat a un gol. Han marcat Parera i Malate.

EL TORNEIG DELS VUIT

SANT ANDREU, 3; SABADELL, 0

Partit molt ben jugat pel Sant Andreu, que va assolir la victòria merescudament. El primer temps finalitzà amb el resultat d'1 a 0 favorable al Sant Andreu, marcat per Martínez. A la segona part, els locals dominaren i aconseguiren dos gols més per Pons i Va.

Arbitre, Alonso. Equips: *Sant Andreu*: Petrus, Falguera, Sans, Castillo, Mercader, Llinós, Pons, Martínez, Va, Conesa i Farré. — *Sabadell*: Furniers, Llobet, Pujol, Carpena, Font, Invers, Sospedra, Bujaloz, Ollo, Buj i Esteve.

SANTS, 8; BADALONA, 0

La primera part, de domini altern, acabà amb el resultat d'1 a 0 a favor de l'equip local, marcat per Borràs. En el segon temps es desmoralitzà el Badalona degut al millor joc dels seus rivals, que aconseguiren marcar en aquest temps set gols més, obra d'Amposta (2), Borràs (2), Guix, Lloret i Barceló.

Arbitrà Masiques, i els equips foren:

Sants: Miró, Montero, Ribas, Barceló, Burguete, Torras, Lloret, Amposta, Borràs, Guix II i Llobera.

Badalona: Lerín, Borràs, Colomer, Durich, Zulaica, Schild, Ribas, Garriga, Xiol, Ramon i Duarte.

GRACIA, 6; TERRASSA, 5

La primera part, de domini del Gràcia, finalitzà amb el resultat de 4 a 2 a favor d'aquest, marcats per Calaveras (3), i Morales. Els punts del Terrassa foren marcats ambdòs per Arcos.

A la segona part el Terrassa ha jugat amb gran entusiasme, aconseguint marcar tres gols, per obra de Malon (2) i Riera, i el Gràcia n'ha marcat també altres dos per mediació de Calaveras i Elias.

Arbitrà Montiagut, i els equips foren:

Gràcia: Lloberas, Cuinot, Piñero, Elias, Martínez, Monsó, Vila, Lano, Calaveras, Morales i Morales.

Terrassa: Gil, Cartomeu, Jordà, Castro, Sabadell, Gonzalez, Ulldemolins, Arcos, Malon, Riera i Colomer.

HORTA, 3; MANRESA, 1

Aquest partit va resultar bastant disputat, però l'Horta es va mostrar més compenetrat i merescudament aconseguí la victòria. El primer temps va finalitzar amb el resultat de 2 a 1, marcats per Mendoza, els de l'Horta, i Toledano, en una mala jugada, el del Manresa. A la segona part, Legaz va assolir el tercer gol dels locals. L'equip vencedor estava integrat per Toledano, Campanya, Mir, Solanes, Serra, Ribó, Mendoza, Hill, Cazada, Legaz i Buxaderes.

ELS AMISTOSOS D'AHIR

JUPITER, 2; EUROPA, 1

Arbitrà F. Clavel i els equips foren:

Júpiter: Simó, Font, Daniel, Sureda, Rosalenc, Busquets, Llabrés, Gràcia, Faura i Salvat.

Europa: Montserrat, Barberà, Domènec, Serracant, Xifré, Montaner, Ballester, Palomeres, Ballester II, Blai i Casanoves.

El primer temps acabà amb empat a cero, retirant-se lesionat l'exterior Ballester que ja no sortí més.

A la segona part, als deu minuts, Faura en rematar un frequic de Sureda, marcà el primer. A la mitja hora, Blai empatà, però pocs minuts després el propi Faura, en una jugada personal, marcà el gol de la victòria.

AHIR A PARIS

SELECCIO CATALANA, 6; SELECCIO PARISENCA, 3

París, 7. — En l'Estadi de Pershing i davant de nombrosa concurrència s'ha jugat un partit entre la Selecció Catalana Amateur del Comitè Català Pro Esport Popular i una Selecció parisenca.

Ratificant la victòria obtinguda el dissapte per 5 a 0, el partit d'ahir constituí un nou resonant triomf pels seleccionats catalans, els quals després d'efectuar un magnífic partit han guanyat per 6 a 3.

Ha presidit el partit el ministre francès d'Esports, Leo Lagrange, i en el transcurs del mateix s'ha posat de manifest les simpaties que entre el poble francès ha despertat la causa de la democràcia espanyola.

SANTS (Selecció), 6;
PATRULLES DE CONTROL, 1

A profit de la setmana de Madrid se celebrà, ahir pel matí, a Les Corts, un festival esportiu, davant nombrosa concurrència.

En primer terme es jugà un partit de Basket-Lall entre els equips femenins del Sants i del Cadci. Guanyaren les primeres per 35 a 12.

Després lluitaren una forta selecció del Sants i l'equip de la Secció Tercera de Patrulles. A la primera part dominaren els guanyadors que marcaren 4 gols. A la segona reaccionaren els de Patrulles i el Sants aconseguí dos gols i Escolà el dels vençuts.

Equips: Patrulles: Pauné, Santfeliu, Villacampa, Ortega, Eguizabal, Laparra, Gorgònio, Escolà, Roura, Altuna i Cornudella.

Sants: Dalmau, Moliné, Coloma, Peña, Marcè, Rius, Piera, Diago, Alcayna, Inglan i Valle.

PENYA FRANCESC MACIA, 6
C. D. SOMORROSTRO, 1

El resultat és un clar reflexe del domini que exercí en el terreny de joc l'equip vencedor, que acabà la primera part amb el resultat de 2 a 1. Els gols foren marcats per Serrano i Masana, per als vencedors, i per Gisbert, el dels vençuts.

Els gols del segon temps han estat marcats per Masana (2), Garcia i Serrano.

L'equip vencedor fou el següent: Ibeas, Crespo, Parício, Vert, Millan, Piques, Serrano, Fornòs, Martorell, Masana i Garcia.

ATLETISME

VOLTA A LA BARCELONETA

En homenatge a l'atleta Josep Alcayna, caigut gloriosament en la lluita contra el feixisme, es corregué ahir aquesta prova, organitzada per la B. C. D. Avanti i el Comitè Pro Esport Popular.

A dos quarts de dotze del matí fou donada la sortida a més de 100 participants, entre ells, i fora de concurs els components del Comitè Pro Esport Popular Perramon Brunet, Verdera i Consegal, que ho feren en honor a l'homenatjat.

A mitja cursa s'ha posat al front del grup de cap el corredor Miró que ha aconseguit entrar destacat a l'arribada. Després d'ell Angel, Mur, Bondia i Ramonatxo aconseguiren els llocs d'honor.

La classificació fou la següent: 1. Lluís Miró (Hercules) en 11 m. 55 s.; 2. Angel, 3. Mur; 4. Bondia; 5. Ramonatxo; 6. Pèrez; 7. Garrell; 8. Nonell, Camí, Borràs, Montfort, Puig, etc., fins a 67 classificats.

En la classificació per equips triomfà l'Hércules, amb 25 punts, seguit del Terrassa, amb 30, el Barcelonès amb 75 i la Gracienca, amb 82 punts.

L'organització excellent.

ELS AMISTOSOS DE BASE-BALL

Resultats:
Peris, 22; Granja, 9.
Home Round, 6; California, 6.
Català, 28; Peris, 29.
Califòrnia, 3; Català, 1.

ELS AMISTOSOS DE BASQUET

Resultats:
Sants, 35; CADCI, 12 (femenins).
Natura, 46; Ateneu, 18.
Espanyol, 27; YMCA, 28 (jovenils).
Espanyol, 16; YMCA, 10 (segons).
CADCI, 18; Atlètic, 28 (infantil).
CADCI, 25; Horta, 2 (segons).

FESTIVAL D'HOQUEI DAMUNT PATINS

Al Skating Lluna, tingué lloc, ahir el matí, un festival amb motiu del Dia de Madrid, jugant-se dos partits d'hoquei damunt patins.

El primer fou entre el Turó i el Skating Lluna (B), guanyant aquests darrers per 4 a 2.

Després jugaren els primers del Catalunya i el Skating Lluna, guanyant els primers per 4 a 3.

MATX BENEFIC D'HOQUEI

Amb motiu del «Dia de Madrid» es jugà ahir, a Terrassa, un matx d'hoquei entre el Terrassa i l'Harmonia. Guanyà el primer per 3 gols a 0, els quals quals foren marcats per Puig, a la primera part, i Sallés i Puig, a la segona. Arbitrà Muntaner, i els equips eren: *Terrassa*: Ariza, Astals, Domingo, Ambròs, Codina, Romeu, Francino, Puig, Roig, Sallés II i Adel. — *Harmonia*: Bosch, Badiella, Arbós, Mesalles, Colomé, Mas, Graells, Sallés I, Sagués II i Sala.

EL TROFEU BATISTA, DE BASE-BALL

Resultats:
Barcino, 23; Yanki City, 4.
Català, 15; Ibis, 4.
Azteques, 13; Aligues, 3.
Puntuació: Azteques, 10; Jhon Run, 10; Barcino, 8; Català, 6; Castells, 6; Yanki City, 4; FAEET, 2; Canadenca, 0, i Boston, 0.

NOTES DIVERSES

Catorzè aniversari de l'assassinat de Salvador Seguí

El dia 10 del corrent es compleixen catorze anys del vil assassinat del malhaurat cabdill nacionalista Salvador Seguí.

Amb aquest motiu llurs amics íntims han organitzat un acte d'homenatge a la memòria del popular «Noi del Sucre», el qual tindrà lloc al Cementiri Nou, el dia 10 del corrent, a les onze del matí.

Totes les organitzacions antifeixistes són pregades de fer acte de presència al dit homenatge, per tal de donar major relleu al referit acte.

EL SINDICAT DE LES INDUSTRIES FABRIL I TEXTIL (RAM DE L'AIGUA) DE LA UGT CONVOCA, PER A AVUI, ELS COMITES DE CONTROL, CONSELLS D'EMPRESA I MILITANTS

La Secció del Ram de l'Aigua d'aquest Sindicat convoca tots els Comitès de Fàbrica, Comitès de Control i Consells d'Empresa i militants a la reunió que se celebrarà avui, dilluns, a les quatre de la tarda, al local de l'Ateneu Obrer Martinenc (Besalú-Clot).

Per la importància dels assumptes a discutir hom demana una assistència puntual.

ASSOCIACIO DE TREBALLADORS DE BANCA, BORSA I ESTALVI (UGT)

Ahir diumenge va celebrar assemblea general ordinária. Una vegada enllestida la discussió de l'ordre del dia, enmig del més gran entusiasme s'acordà adreçar una carta d'adhesió a l'acte que s'estava celebrant a la Monumental, Pro Diada de Madrid, adjuntant a la lletra un donatiu amb xec de 50,000 ptes., destinat al Comité Permanent d'Ajut a la capital de la República.

També, donant compliment al sentit unànime de la classe allí reunida s'enviaren lletres d'oferiment i compenetració absoluta al President de la Generalitat de Catalunya i al Cap del Govern de la República.

Una important disposició de la Conselleria de Defensa

Per l'honorable conseller de Defensa de la Generalitat de Catalunya ha estat signada l'Ordre següent:

En vista que alguns diaris i revistes publiquen notícies i informacions del Front sense passar prèviament per la censura de guerra, i tenint en compte que en certs moments les dites notícies i informacions poden comprometre l'acció del nostre Exèrcit,

He resolt:

Primer. — D'ara endavant no es podrà publicar cap article, interviu, informació, notícia o nota que directament o indirectament faci referència a la present campanya, sense passar prèviament per la Censura de Guerra.

Segon. — Resta absolutament prohibit a tots els funcionaris que depenen d'aquest Departament, i en general a tot el personal que d'una manera eventual presta llurs serveis en aquell, fer declaracions, concedir intervius i facilitar dades o notícies en relació amb els serveis que realitzen en aquesta Conselleria.

Tercer. — Els que infringeixin el disposat en aquesta Ordre seran sancionats reglamentàriament, sens perjudici de la responsabilitat criminal en què puguin incórrer.

Barcelona, 6 de març del 1937. — El conseller de Defensa, *Francesc Isgleas*.

PERDUA D'UNA COTORRA

Cotorra perduda. Plaça Urquinaona. Hom agrairà el seu retorn. Trafalgar, 6, porteria.

UNA NOVA COLONIA D'ASSISTENCIA INFANTIL

Ahir, tingué lloc la inauguració d'una nova colònia d'Assistència Infantil a Pins del Vallès. Fou donada a aquesta colònia de nens refugiats el nom de «Nestle» per la magnífica collaboració que hi aporta en personal i mitjans econòmics, la casa «Nestle». Assistí el Comitè directiu de Ràdio Barcelona, el d'Assistència Infantil i el de l aCasa Nestle, l'alcalde de Pins del Vallès, el seu conseller d'Economia, el seu vocal d'Assistència Social i l'alcalde de Caldes d'Estrac.

VIDA OBRERA

ASSEMBLEA DE LA INDUSTRIA DE LA PELL

Al Teatre Apolló tingué lloc ahir l'anunciada Assemblea del Sindicat Unic de la Indústria de la Pell.

L'acte, al qual va assistir una concurrència nombrosa, fou presidit per la mesa de discussió elegida per l'assemblea i que era integrada pels camarades Sànchez, en qualitat de president; secretari d'actes, Didac, i Quilez, secretari de paraules.

El principal punt de l'ordre del dia era el referent als acords recaiguts en el ple local sobre els sindicats d'indústria i a l'estructuració que tindran les seccions dintre els sindicats als quals hauran d'ésser acoplades.

S'originà un llarg debat en el qual prengueren part diversos assembleistes, exposant cada un els respectius punts de vista. Discutit suficientment l'assumpte hom resolgué el següent: Que passin a acoplar-se al Sindicat de les Indústries Químiques, la secció de curtidors, la de l'elaboració de tacs i corretges i curtidors de pell de conill, i al Sindicat d'Indústries fabril i tèxtil i anexes, les seccions de sabateria, marroquineria i articles de viatge, basters, guanters de la pell de conill i espardenyers que empren la pell, totes elles pertanyents fins ara al Sindicat únic del ram del Vestir.

A continuació hom entrà als precs i preguntes, aixecant poca estona després la sessió.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE L'EDIFICACIO (UGT)

Al Teatre Poliorama celebrà ahir assemblea general del ram el Sindicat de la Indústria de l'Edificació afecta a la Unió General de Treballadors, la qual també fou molt concorreguda. Fou presidida pels camarades que integren el Consell d'Empreses. Aquests donaren compte als reunits de l'informe referent a la collectivització de la indústria.

Empraren la paraula alguns assembleistes, essent aprovat l'esmentat informe.

Abans d'acabar l'acte la presidència recomenà als reunits, l'assistència a l'assemblea que tindrà lloc dema, a la tarda, al Gran Price, organitzat per tot el ram de la Construcció.

OBITUARI

Ahir va deixar d'existir a l'edat de setanta-dos anys Manuel Escorihuela Artola, pare del vice-secretari del Cnosell de l'Escola Nova Unificada, company Miquel Escorihuela.

El Consell de l'Escola Nova Unificada s'associa al dolor i fa saber que l'enterrament tindrà lloc a les onze del matí d'avui. Sortirà de la casa mortuoria, carrer de Fabra i Puig, n.º 9 (Sant Andreu).

Catalunya salva els infants

Pensa en ells!

Que tots pensem i visquem la guerra, menys els infants!

Aquests no hem de permetre ni per un moment més que sentin parlar tant de guerra.

Dones, homes, antifeixistes tots, prou parlar de guerra davant d'ells; no els hi donem més tristesa, no els fem recordar llur dissort; no volguem que aquests petits que tenen cor de gegant continuïn vivint el record d'unes hores tràgiques; no permeten que els refugis, els carrers, en lloc, ningú els pregunti tantes vegades d'on vénen, on són els seus pares i el que va succeir al seu poble. Prou xafarders dels que tenen un migrat concepte de l'humanitarisme; prou portar els infants refugiats a parlar als mítings i als espectacles.

Un poble que com el nostre sent i viu la guerra i ho sap sacrificar tot, no ha de recórrer a retrucs per a fer vibrar els nostres homes.

Dones catalanes, vosaltres que esteu demostrant al món cencer i que la vostra gesta quedarà escrita a la pàgina d'aquesta revolució, feu el que va fer Rússia, sintetitzat amb aquestes paraules: «Que s'enfonci tot, però salvem els infants».

No preparem els fills dels nostres germans lluitadors parlant-los-hi tant de guerra ni de revolucions, donem-los-hi tot l'amor que calgui, posem-los als millors llocs que tinguem a la nostra terra, n'oblidem que ells són els homes del demà, ells són els que han de disfrutar i gaudir de tots els beneficis que la revolució i la guerra ens portin, deixeu que facin la guerra els homes grans, però, tots els homes grans.

Fem honor a la revolució posant les escoles allí on abans hi havien les esglésies.

El millor homenatge que podem fer als heroics lluitadors de Madrid és guardar els seus fills, donant-los tot quant calgui i és per això que us dic, nens madrilenys «quan algú us parli de guerra no vulguen escoltar-lo, digueu-li: Volem llibres, joguines, camps d'esport, sol, amor; però, desprecien els que us parlin de guerra».

Jo sé com us estima Catalunya.

Els objectius d'aquesta bèstia feixista, és tirar bombes damunt les escoles perquè saben que és la font de cultura. El seu esperit de construcció, junt amb la seva mentalitat de criminal, és acabar amb els nostres fills. Nosaltres, antifeixistes tots, el nostre objectiu té que ésser sacrificar-ho tot per a salvar-los i fer que no visquin la guerra, i per això és necessari que tots posem el nostre esforç i així evitarem que no es desangri aquesta Pàtria, que serà orgull i penyora de proletaris.

El President del Comitè Central d'Ajut als Refugiats, *Francesc Grau*

DORA RÚBIO i PUIG

HA MORT

(E. P. R.)

Els qui la ploren, espòs Gaspar Godà i Bel, fillet Gaspar, pares Salvador i Elena, pares polítics Gaspar i Mercè, germana, germans polítics, oncles, cosins i família tota, en assabentar de tan dolorosa pèrdua llurs amics i coneguts, els preguen que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer del Rosselló, n.º 296, avui, dilluns, dia 8, a dos quarts de tres de la tarda, per a acompanyar el cadàver a la seva darrera estada, Cementiri del Sud-oest.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

AL CINEMA COLISEUM

Conferència pel doctor Fèlix Martí i Ibàñez

Ahir al matí, al Cinema Coliseum, donà la seva anunciada conferència el doctor Fèlix Martí i Ibàñez, el qual desenrotllà el tema «Grandeza y miserias de la Revolución social española». Hi assistí nombrós públic. Feu la presentació del conferenciant el secretari de les oficines de propaganda de la CNT i FAI i director de *Solidaridad Obrera*, Jacint Torhyo.

A continuació el doctor Martí Ibàñez desenrotllà la seva dissertació.

Començà glossant el moment inicial de la revolució, expressant que el dia 19 de juliol l'obrer sortí al carrer per a defensar la llibertat impulsat per la seva consciència individual, i que la coincidència amb la massa motivà la realització d'una gesta popular, en la qual resplandiren la consciència individual i el deure històric del poble.

Amb aquest motiu digué que la vida no és solament evolució, com assenyalà Darwin, sinó que també és revolució, i, que per tant, la humanitat necessita aquestes commocions per a poder prosseguir la seva marxa ascendent.

El conferenciant exaltà l'home i digué que aquest emmotllador de les idees té una extraordinària importància en el ritme progressiu de la societat. Féu ressaltar que en l'impuls de la revolució social espanyola hi prengueren part gran nombre de companys que acabaven de sortir de la presó, a la qual els havia portat llurs afanys per una societat més perfecta, i manifestà que de la presó n'havien sortit moltes coses bones, entre altres el Quixot i la Revolució. Afegí que els homes que prengueren part en l'inici de la revolució social actuaren amb tot fervor perquè la revolució no s'empetitís, el que motivà que la revolució en aquells moments s'imposés a tots els partits, situant-se en primer pla, originant que els homes se sentissin revolucionaris abans que partidistes i forjant la veritable unitat de lluita entre el proletariat.

Alludí a la formació de comitès revolucionaris que es feu en els primers moments, i digué que calia considerar-los respectuosament, ja que aleshores significaven la plasmació dels sentiments del poble.

Parlà de la collaboració en el Govern de la CNT, i digué que fou deguda a la consciència històrica dels deures.

Amb aquest motiu féu grans elogis dels militants de la CNT, que no han tingut cap inconvenient en sacrificar-se ocupant càrrecs de responsabilitat, fent destacar, a més del seu esperit de sacrifici, el d'ètica, que sempre ha estat orgull dels militants de l'organització confederal.

Féu ressaltar la necessitat de guanyar la guerra per tal que totes les concrecions revolucionàries no restin embolcallades dins un núvol quimèric, i manifestà que la potencialitat de la nostra economia no ha d'ésser producte de l'esforç ni de la iniciativa d'un sol home, sinó de tota la collectivitat.

Es digué partidari d'imprimir a la Revolució un matís d'optimisme i d'alegria, que ilusioni a les masses proletàries.

Posà de manifest l'extraordinària obra realitzada per la Revolució en matèria de salut, de solidaritat i de cultura, i es felicità del fet que es vagi enlairant el nivell cultural del poble.

Es dedicà a posar de manifest la importància de la collaboració dels elements anomenats tècnics i digué que cal tractar-los amb el respecte que es mereixen.

Glossà el sentiment autonomista i nacionalista en relació amb el concepte d'humanitat, i digué que l'autonomisme s'ha de respectar, però no el sentiment nacionalista i menys quan darrera aquest s'hi amaga un propòsit reaccionari, que atempta a l'esperit universalista de l'home, cosa per la qual ell quan sent dir: Catalunya, contesta: Catalunya, sí; però Catalunya revolucionària.

Acabà dedicant un record a Lina Odena, Aida Lafuente i Durruti, dels quals digué que havien fet ofrena de llurs vides a la causa del poble, i després d'assegurar que la victòria seria el corolari a la lluita que mantenim, afegí:

—Fills del poble, endavant per la revolució!

Una gran ovació acollí el final de la seva notable dissertació. Després d'unes breus paraules del director de *Solidaridad Obrera*, Torhyro, foren retransmesos els himnes revolucionaris *Hijos del pueblo* i *A las barricadas*, donant-se, després, per acabat l'acte.

El Congrés Regional de JJ. LL. de Catalunya

Anit acabà les seves tasques el Congrés regional de JJLL de Catalunya.

Han assistit a aquest comici unes centvint representacions, amb una proporció mínima de 26,000 afiliats i una organització regional que compren cent noranta tres pobles. En tots els moments les Joventuts Llibertàries han tractat amb gran interès el problema de la propulsió d'una economia de guerra als Sindicats i el desig d'afermar les seves relacions orgàniques amb els sectors adherits a la marxa guerrera i revolucionària.

Des del primer moment les manifestacions de les delegacions coincidiren en la necessitat de prescindir de l'excés de fraseologia i donar als debats el caràcter concís necessari per a emprendre les tasques assenyalades que abarcaven diferents aspectes, tals com imprimir a la reraguarda una fesomia que, al marge de l'espectacularitat, constitueixi un complement digne de l'abnegació i dels esforços dels nostres camarades del front, per tal d'impedir que les aspiracions populars siguin desvirtuades per pràctiques sinuoses en pugna amb els anhels del proletariat.

Entre els acords presos en la sessió d'ahir a la tarda i que mereixen especial menció, figuren el que totes les delegacions portaran als seus pobles i barriades el desig de trametre caravanes de queviures amb la màxima urgència a Madrid, per tal de prestar-li així un ajut positiu. També fou acordat acabar rodonament, i per mitjà de les mesures que calguin, amb el mercantilisme inqualificables que venen realitzant uns comerciants despreocupats que especulen amb els noms dels camarades caiguts, especialment Ascaso i Durruti. I la realització a totes les localitats de Catalunya del Front de la Joventut revolucionària amb les bases ja establertes amb caràcter regional.

Acabà el Congrés dins el més gran entusiasme i amb la ferma promesa de posar en pràctica seguidament tots els acords i resolucions que han estat adoptats.

EL BOMBARDEIG D'AHIR A LA REGIO VALENCIANA

València, 7. — Per les primeres notícies que hom té del bombardeig d'aquest matí, resulta que a les 5.35 es presentaren dos aparells que volaven en direcció sud-nord vers la zona dels pobles de Puig i Puzol, on varen llançar diverses bombes entre els pobles de Puig i la Pobla de Farnals. A Puzol n'hi varen caure dues, que destruïren dues cases i causaren diversos ferits. Una altra al carrer del Governador, que causà danys a algunes cases, i una altra que no arribà a esclatar. Al poble de Massamagrell varen caure cinc bombes al camp; només n'esclatà una. A Farnals en varen caure quatre. S'ensulcià una casa i altres dues estan en perill d'enrunar-se. Ha resultat destruït un transformador de corrent elèctric.

Els aparells, una volta realitzat l'atac aeri, marxaren cap al mar. Durant el bombardeig funcionaren els aparells antiaeris.

AVUI, al

SALÓ CATALUNYA

El màxim esdeveniment cinematogràfic de l'any

Una superació del Cinema Nacional

L'acte d'ahir a la Monumental

(*Ve de la pàg. 1*)

el govern del Govern de la Generalitat, que era la representació autèntica del poble català i de tots els sectors antifeixistes.

L'ADHESIO DE LES FORCES DE SEGURETAT INTERIOR

Un guàrdia de Seguretat, en nom de les forces de Seguretat interior, pronuncià també uns breus mots. Recordà quina havia estat l'actuació i comportament de les forces de Seguretat interior el 19 de juliol, i prometé, per encàrrec dels seus companys, que estaven disposats a seguir lluitant al costat del poble fins a vWnces l'etant al costat del poble fins a vèncer l'exisme i els seus servidors, els militars rebels.

AURORETA ARNAIZ, DEL COMITE NACIONAL DE LES J. S. U.

Com a filla del Nord — començà dient — envio una salutació als pobles lliures de Catalunya i Euscadi, i com a dirigent de les J. S. U., l'expressió de la gratitud de les dones madrilenyes al poble català, que ara més que mai se senten solidaritzades.

Diu que entrem ara en una fase distinta, en què tots lluitem per la independència del seu sòl, ja que les nacionalitats d'Ibèria no volen viure supeditats a l'esclavatge del feixisme ni ésser colònies d'Itàlia i Alemanya.

Dedica a continuació grans elogis al poble de Catalunya, per l'acte que Barcelona celebra, i afegeix que el millor homenatge a Madrid és que a tots els fronts i a la reraguarda presentin el sacrifici de les dones madrilenyes.

Diu a continuació que la unificació de les forces al front és un fet, i que es necessari que aquesta unificació es faci a la reraguarda. La unificació no és un desig a Madrid: és un fet. La lluita es guanya també amb una reraguarda disciplinada i organitzada.

Invita la dona catalana a formar l'Alliança Nacional de la Dona Antifeixista.

Diu que en els moments presents avantposar els interessos de partit als interessos generals de la causa antifeixista és ésser un traïdor.

El millor homenatge a Madrid és fer-li la promesa que Catalunya va a ésser el puntal més ferm de la reraguarda i el de la unificació de tot el poble antifeixista. (*Grans aplaudiments.*) Cal lluitar sota una sola bandera i sota les ordres del Govern.

En la Conferència de Joventuts que se celebrà a València dèiem que volíem una unió per a defensar la Pàtria. La nostra pàtria és la llibertat de les petites nacionalitats, i els drets de la joventut. Davant d'aquesta Pàtria ens sentim orgullosos d'ésser patriotes i els diem a Franco i Mola que jamai les petjades de Hitler i Mussolini trepitjaran la nostra terra.

Volem la unió efectiva de totes les dones en un gran moviment nacional de la jove Ibèria.

Perquè subsisteixi una Catalunya lliure cal que existeixi una Espanya lliure, també. (*Ovació.*)

Acaba fent una crida a totes les joves antifeixistes, per anar a una unió, ja que en aquesta guerra es juga la independència de tota la nostra terra.

EL FISCAL GENERAL DE LA REPUBLICA

En fer constar l'«speaker» que entre els que estaven a la presidència hi havia el fiscal general de la República, Eduard Ortega i Gasset, hom li tributa una ovació de salutació.

Eduard Ortega i Gasset correspongué a aquella salutació amb un Visca Catalunya lliure i un Visca Espanya lliure.

FREDERICA MONTSENY, MINISTRE DE SANITAT DE LA REPUBLICA

Immediatament després parla la companya Frederica Montseny, ministre de Sanitat del Govern de la República. Comença dient que davant l'acte que se celebrava li venia a la memòria el míting que, celebrat en aquell mateix lloc, segellava la unitat entre la CNT i la UGT, entre el PSU i la FAI, unitat segellada amb l'actuació heroica d'uns i altres militants, i que ja s'havia iniciat en la lluita d'octubre del 1934, i encara molt abans: en les lluites portades a cap pel proletariat espanyol en els temps més durs de la repressió reaccionària i monàrquica. Recordà també els dies de desembre, en els quals els feixistes arribaren fins a les portes de Madrid, i les reunions celebrades al Ministeri de la Guerra, on hi havia reunits comunistes, socialistes, republicans, anarquistes, generals i oficials fidels al poble, però ajuntats per una sola aspiració, per un sol anhel, per un sol pensament: vèncer l'enemic, oposar-se al seu pas. Allí només hi havia antifeixistes, i es reforçava la unitat sagrada que hem de mantenir fins a vèncer.

Es aquesta unitat — seguí dient l'oradora — que ha incorporat Espanya al front democràtic del món sencer. Es aquesta reacció moral que donà el triomf a les esquerres el febrer de l'any passat, que fa reaccionar tot el poble contra els seus botxins, que permet que el nostre poble lliuri, amb seguretat de vèncer, l'actual lluita contra el feixisme internacional

No sóc dels que lamenten que s'hagi produït el cop de força dels militars traïdors, puix que per damunt de totes les pèrdues sensibles que tinguem, per damunt dels sacrificis que ens veiem obligats a fer, hi ha el destí del nostre poble; existeix el fet irreductible que en jugar-nos el destí del nostre poble ens juguem el destí de tot el món. L'Espanya de llegenda negra no permetia la coneixença de l'Espanya autèntica, de l'Espanya del proletariat, de la intel·ligència i del treball abnegat i progressiu. En produir-se l'atac feixista es revelà l'Espanya autèntica i oferim al món l'exemple de la nostra vitalitat i de les nostres virtuts racials. Ens enfrontem amb l'enemic secular del progrés i de la civilització i diem: Present!, per un món lliure!

Féu constar com els drets proclamats per la República democràtica no són un mite, i com els representants de les democràcies, a excepció de Mèxic i Rússia, fallaven davant la defensa del poble espanyol. Afirmà que, enfront dels patriotes posats al servei dels interessos estrangers, el poble espanyol, amb totes les organitzacions i partits polítics antifeixistes que el defensaven, representaven l'autèntica Espanya, la veritable pàtria. D'ací que nosaltres siguem els veritables nacionalistes, els veritables patriotes. Destaca com per aquests mateixos motius el poble espanyol que lluita contra el feixisme s'hagi convertit en guia de tots els pobles del món, que esperen de la nostra gesta llur salvació. Afegí com, en contra dels propòsits dels militars traïdors de convertir el nostre país en una colònia d'Alemanya i Itàlia, els antifeixistes defensaven el veritable concepte de pàtria, per fer d'Espanya un país pròsper, independent i lliure.

Ara ha arribat el moment — seguí dient — que no n'hi ha prou amb tenir raó; cal que tinguem la força de la raó, la força per imposar i fer triomfar la nostra raó. Necessitem un programa, una unitat per a guanyar la guerra, que en aquests moments ho és tot, i així farem del nostre país un país ric i progressiu i en el qual tots els ciutadans siguin lliures. Hem après que per a fer una guerra com la que sostenim cal comptar amb un exèrcit. I això ho defensem tots, inclús els anarquistes, que, enemics de tot exèrcit, que representa un privilegi i es converteix en una casta, propugnem perquè l'exèrcit del poble sigui un fet. Per això anem a transformar les nostres heroiques milícies en un exèrcit potent i amb la voluntat ferma de fer triomfar amb ell la causa del nostre poble.

Després d'insistir en patentitzar el valor d'autèntica representació de les virtuts racials en l'Espanya antifeixista per tant, de l'Espanya única, encarnada en l'aplicació del federalisme més pur, Frederica Montseny dedica uns paràgrafs de fervorós homenatge a l'heroisme del poble madrileny.

Acabà demanant la màxima confiança en l'obra del Govern de la Generalitat de la República, en els quals són representats tots els sectors antifeixistes, i afirmant que morir per defensar les llibertats del poble era viure per sempre, com viuen en la història Numància i Sagunt, com viurien en la història Madrid i Astúries, com viurà en la història dels pobles el poble espanyol, que lluita per la llibertat de tots els homes del món.

EL PRESIDENT DE CATALUNYA CLOU L'ACTE

En anunciar la ràdio que el President de Catalunya anava a cloure l'acte, la multitud esclatà en una grandiosa ovació i donà visques a Lluís Companys i al President. Apaivagats els aplaudiments i els visques, el President digué:

«Ciutadans: Les meves primeres paraules les pronunciaré en castellà per tal d'adreçar una salutació als nostres germans de Madrid.»

Seguidament afegí, en castellà: «¡Madrid! Hermanos de Madrid: Desde esta plaza, en la que hay congregada una multitud enorme, habéis escuchado la palabra cálida de nuestra aportación y simpatía hacia vuestra heroicidad.

Pero las palabras pueden dar una idea pálida de la emoción de nuestros corazones que se expresa en una sola frase: ¡Cataluña os ama!

Ha hablado, con las palabras rotas por el sollozo, un niño de Madrid que tenemos refugiado en nuestra casa. Ahora se acerca a mí, y a través de los hilos invisibles podréis escuchar que le voy a dar un beso.»

El President de Catalunya agafà entre els seus braços el nen refugiat madrileny que havia parlat anteriorment i el besà, mentre la multitud emocionada aplaudeix amb gran entusiasme donant visques al President i a Madrid.

«Nada más, madrileños. Sois hermanos de nuestro amor. Y ahora permitidme que en la lengua de mi madre me dirija a Cataluña.»

«A vosaltres, catalans, us he de dir que el sentiment de solidaritat no ha d'ésser expressat en lirismes sinó que ha de continuar traduint-se com ja ho feu, i cada dia amb més intensitat, en un pràctic ajut a totes les necessitats de la guerra.

Relligat amb l'homenatge a Madrid, celebrem la Diada Internacional de la Dona Antifeixista.

A través de la ruta dels pobles la dona ha marcat sempre la seva influència i sovint ha determinat els camins de la història.

La lluita que sostenim aquí i que commou tot el món és contra el sentit primitivista i de barbàrie que, disfressat amb nous ropatges, exalta la llei de la força i la violència enfront dels postulats de la civilització i de la pau, per a desencadenar damunt de les terres d'Europa i estendre-la a altres continents la guerra més tràgica que han registrat els segles. I ací, davant de tants horrors, apareix la dona, que diu que hem de lluitar i morir si cal per a salvar la civilització. Que veu que se li emporten el fill i amb una serenitat estoica calla, en compliment del deure. Que somriu davant dels sofriments del seu company, i que sota de la metralla besa, acarona i tranquillitza el petit infant que resta esfereït i corprès i aixeca els ulls astorats en muda interrogació als déus, davant de la barbàrie i de la brutalitat humana. (*Grans aplaudiments.*)

La dona, que ens fa sentir les més altes ambicions, que és l'estímul de les nostres gestes, el consol dels nostres sacrificis i poesia per als nostres ulls. (*Aplaudiments.*)

Amb l'exemple de la dona hem començat a guanyar la batalla. Jo afirmo que les nostres dones no seran ultratjades per les hordes feixistes, amb el terç estranger i els moros mercenaris a la vanguarda. (*Ovació.*) No viuran els nostres fills subjectes al despotisme. Davant d'això, què valen les nostres diferències i les nostres discussions? A callar tothom! A seguir tots les consignes del Govern! (*El públic dempeus ovaciona el President i dóna visques al Govern de Catalunya.*)

A fer la guerra amb disciplina de guerra, amb mètodes de guerra per a guanyar la guerra! (*Ovació.*) Ens hi juguem una cosa que és més gran que la nostra pròpia vida. He dit.»

Una ovació inenarrable ha subratllat les darreres paraules del President, el qual s'ha vist obligat a saludar repetidament la multitud entusiasta que l'aclamava.

Mentre el públic anava sortint de la plaça les bandes militars interpretaren l'*Himne de l'Exèrcit Popular*. L'acte acabà a un quart i mig de tres de la tarda.

La Conferència de Joventuts del PSUC

A dos quarts d'onze d'ahir al matí, començà, al Palau de Belles Arts, la III sessió de la Conferència de Barcelona de les Joventuts Socialistes Unificades, que havia començat dissabte passat.

En l'ordre del dia, d'aquesta sessió matinal, hi hagueren intervencions de Delegacions d'aviadors, marins, soldats, Escola Popular de Guerra, Transmissions i Senyals, i Escola de Comissaris de Guerra. Les intervencions de les forces armades foren anullades, per estimar lògica la disposició del Govern de la Generalitat de privar tota mena de manifestacions als Cossos de l'Ordre Públic.

Informaren després, Capdevila, del Comitè de Masses i Secretari del Comitè Local; Joan Tomàs, del Comitè Estudiantil Marxista; i Alloza, del Comitè de Federació Nacional de Pioners, el qual donà compte que a Catalunya eren vuit mil els pioners entre els quinze Radis.

La sessió acabà amb la intervenció de Grijaldo, del Consell d'Economia de la Generalitat, el qual exposà la manca de joves en l'estudi de l'Economia catalana.

SESSIO DE CLAUSURA

Amb molt més animació encara que no pas en les passades sessions, a les cinc de la tarda, començà la sessió de clausura de la Conferència de Joventuts. A la presidència hi havien, entre altres personalitats, el doctor Trabal, Mira, Arlandis, Tassi i Marca, Aurora Arnaiz, de la Federació Nacion alde Joventuts de Madrid i Almendros, del Secretariat militar del PSU.

Intervenïren en aquesta sessió els representants de les indústries de guerra i de les indústries en general.

En representació dels combatents del front, pronunciaren discursos Muñoz i Moreno, del batalló URSS; Martín, animador de l'Exèrcit Popular, i representants de les joventuts d'Unió Republicana, Estat Català i Acció Catalana, el diputat a Corts Trabal, Daniel Parés, del Consell Executiu, i Aurora Arnàiz.

Aquesta digué, entre altres coses:

Som la joventut conscient, responsable, governamental, i no tenim la mala fe d'altres ni menys obrem a través de verbalismes revolucionaris. Els que es diuen leninistes, i volen robar-nos les consignes, no són res més que uns feixistes disfresats. La consigna única en aquest Congrés ha d'ésser, superació, exemple, model al camp, al front, a la fàbrica i en totes les activitats.

El discurs de clausura fou pronunciat pel camarada Soriano, secretari de les JSU, dient que només hi ha d'haver una sola bandera, un pensament únic i una única acció contra l'enemic que na envaït la nostra terra, i el total reconeixement d'un Govern: el de la Generalitat. Depuració dels quadres de totes les organitzacions antifeixistes, i la formació de brigades de xoc, de superproducció.

La Conferència acordà trametre telegrames de salutació a les Joventuts de la Internacional Juvenil, al President Azaña, al president del Consell de Ministres, i nomenà una comissió per anar a expressar al President de la Generalitat l'adhesió de les Joventuts Socialistes Unificades, fent-li lliurament de les conclusions de la Conferència.

Generalitat de Catalunya

El dia del President

El President Companys assistí ahir al matí a l'acte de l'enterrament dels cinc aviadors morts gloriosament en la lluita contra el feixisme. Més tard assistí al grandiós festival d'homenatge a Madrid que se celebrà a la Monumental.

Al mig dia invità a la seva taula, junt amb la seva esposa, el Cònsol de la URSS i la muller d'Antonov Ovsenko.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

LA GRAN OFENSIVA REPUBLICANA

Segueix sense interrupció l'avanç republicà pels carrers d'Oviedo

Al sector del Centre l'Exèrcit Popular volà un pont sobre el Manzanares, que deixa incomunicades les forces faccioses

En el sector del Jarama s'ha realitzat una magnífica operació, preludi d'altres de gran envergadura

Madrid, 7. — L'atenció d'aquests dies, quant a la guerra al sector de Madrid, és fixada al sector del Jarama, on l'exèrcit republicà realitza una tasca admirable. El front republicà s'ha eixamplat de manera considerable i té en aquests moments una profunditat molt important.

L'actuació constant de l'exèrcit lleial, ha donat lloc a què la carretera de Llevant estigui totalment lliure de facciosos. A més, avui per aquesta carretera s'hi circula sense trobar-hi les armes pesades que dies enrera era fàcil de trobar-hi muntades en camions o arrossegades per aquests vehicles. Els facciosos han estat allunyats suficientment perquè els que transitin per aquesta carretera no es vegin sorpresos amb aquelles armes guerreres que durant uns dies eren l'admiració dels que passaven per aquell indret.

Després de l'acció que, per sorpresa, ens posà en possessió de trinxeres importants, s'ha seguit combatent per a millorar les nostres posicions i consolidar-les definitivament, especialment les enclavades a la dreta del Cerro del Pingarron. Aquest sector és molt accidentat i és ple de monticles i barrancs, per la qual cosa el trànsit s'hi fa difícil. Malgrat això, les nostres tropes han avançat cinc quilòmetres, avanç que ha costat més d'un dia.

Darrerament interessava el comandament de posseir uns putxets per a instal·lar-hi les nostres màquines i batre des d'allà una zona extensa, amb la qual cosa es protegiria, a més, una sèrie d'avançadetes republicanes. La primera unitat d'avanç ha estat durant un dia dedicada a aquesta mena de treballs i en alguna ocasió ha hagut d'arribar al cos a cos per a poder-se apoderar d'alguns monticles que els facciosos no volien abandonar. Darrerament, fou presa la cota 700, situada a les proximitats del ferrocarril, i que és una posició que té importància i la possessió de la qual permetrà a les tropes republicanes d'emprendre operacions de bastanta importància.

L'exèrcit lleial ha col·locat les seves peces en una zona que té immobilitzats els facciosos. Aquests compten, d'alguns dies ençà, amb artilleria important. Hi ha nits que disparen en tan gran nombre, que dóna la impressió que enlloc de canons són metralladores les armes que funcionen. Però aquests dispars continus de l'artilleria no crebanten els republicans, els quals compten amb abundants refugis per a-ixoplugar-se als efectes de l'aviació i de l'artilleria.

El Pingarron i tota la base del «Cerro» estan totalment al nostre poder, així com el sector comprès entre el «Cerro» i la carretera. Les brigades que actuen en aquesta zona han desenrotllat tan magnífica tasca, que han merescut la felicitació del comandament.

Es confirma l'arribada de reforços a aquesta zona. Sembla que es tracta d'elements que vesteixen l'uniforme de l'antiga «Legión», amb la qual cosa pretenen donar la impressió que es tracta de tropes espanyoles. Hom sap que han arribat uns seixanta camions que duien aquestes tropes, les quals ha calgut portar isoladament per no poder-ho fer com a comboi. També han acumulat molt de material i tot fa creure que aviat hi haurà en aquesta zona un fort combat.

Avui els facciosos no poden portar les seves tropes a aquesta zona d'una manera directa, sinó que han de fer una llarga marrada, conseqüència de la tasca que realitzen en altres sectors les columnes lleials.

Comunicats de guerra

Madrid, 7. — Comunicat de guerra de la Junta Delegada de Defensa de Madrid, de les deu deu vespre:

FRONT DEL CENTRE. — Anit passada, als sectors del Pardo i la Ciutat Universitària els rebels atacaren violentament amb bombes de mà, intentant avançar. Les nostres tropes rebutjaren enèrgicament aquest atac i feren replegar l'enemic.

A mitja nit les forces faccioses reprengueren l'atac; aquesta vegada amb tota mena d'armament. Les nostres tropes, amb llur perícia i serenitat habituals, contingueren aquest segon atac en tota la seva extensió, castigaren els rebels durament i li produïren moltes baixes.

A les 23.30 hores d'ahir una gran explosió al riu Manzanares, efectuada per les nostres tropes, produí la voladura d'un pont que els facciosos havien bastit sobre el riu.

L'aviació enemiga no ha donat senyals d'activitat, excepte en el sector de Guadalajara.

Als altres sectors no s'ha produït res digne d'esment.

València, 7. — Comunicat de Marina i Aire de les nou del vespre:

D'Alcalà d'Henares s'aloaren aquest matí, a les 7.25, avions de caça per a perseguir un aparell enemic, però no el pogueren aconseguir. El mateix passà mitja hora després amb la persecució d'un «Junker» que, sens dubte, intentava un bombardeig que no pogué realitzar.

La resta dels serveis han estat merament de reconeixement i tots eqs han estat efectuats sense novetat.

La rendició d'Oviedo és imminent

Gijon, 7. — Les tropes rebels han sofert moltes pèrdues. Dos tabors de Regulars que els facciosos retiraren del front de Madrid han estat delmats. També de Galícia els rebels trameteren reforços a Oviedo, els quals, un cop arribats a la capital asturiana, foren destinats a les línies de foc i han estat desfets.

Dintre d'Oviedo hi ha dos barris ocupats totalment per nosaltres: Puerta Nueva i El Fresno, a més de La Tenderina i el Mercadín. Puerta Nueva i El Fresno estan enllaçats amb la capital i en formen part. Llurs carrers menen al centre d'Oviedo, la qual cosa no passa amb La Tenderina i el Mercadín. A'ls carrers d'ambdós barris és la lluita i l'avanç republicà segueix avui sense interrupció. Quan l'exèrcit lleial sigui amo absolut de la fàbrica d'armes, del Villar, del Cementiri Vell i de les Adoratrius, els rebels hauran arribat a una situació desesperada, puix que llur permanença a Oviedo els serà ja impossible.

El President Companys presidí l'enterrament dels aviadors morts gloriosament en la lluita contra el feixisme

Ahir al matí tingué lloc l'enterrament dels heroics aviadors Ramon Torres, Daniel Aranz, Rondal Gòmez, Manuel Mateu i Josep Ramon, morts gloriosament en la lluita contra el feixisme.

Els fèretres sortiren de la «Jefatura» d'Aviació, situada al passeig de Garcia Hernàndez, i la Presidència oficial la formaven el President de Catalunya, els consellers Isgleas i Santillan; el general Aranguren; l'ex-conseller de Defensa, coronel Díaz Sandino; una representació de l'Ajuntament de Barcelona, Aureli Fernàndez, Pèrez Farràs; Arrando, per la Guàrdia d'Assalt, i els coronels Escobar i Brotos, per la GNR; coronel Bosch; Canudes.

En la comitiva hi figuraven gran nombre d'aviadors civils i representacions oficials de l'Aeronàutica Naval i del Cos d'aviació militar.

Hi assistiren també Companyies d'Assalt, GNR i Mossos d'Esquadra, amb banderes i música, i una nodrida representació del Cos de Carabiners.

L'acte fou una gran demostració de dol, en la qual hi eren representades totes les organitzacions antifeixistes del nostre poble.

El dol s'acomiadà a la cruïlla de la Diagonal amb el carrer de Balmes.

Míting de clausura del Ple del Partit Comunista

València, 7. — Al Cinema París, completament ple, s'ha celebrat aquest matí l'acte de clausura del ple del Comitè Central del Partit Comunista. El teatre estava exornat amb cartells i banderes.

Obrí l'acte, amb unes breus paraules, la Passionària, la qual presidia. A continuació parlà el diputat per València, Uribe. Després ocupà la tribuna el secretari del Partit del Comitè de Madrid, Anton, que féu una exposició de les tasques del Congrés i de la política del Partit Comunista.

La presència a la tribuna de Larrañaga, defensor d'Irun, fou acollida amb una gran ovació.

Ocupa la tribuna el diputat comunista anglès Kolet, que ha vingut a saludar els soldats anglesos que lluiten en la Brigada Internacional i que ha visitat diferents fronts. Us porto una salutació fraternal dels camarades de la Gran Bretanya i he d'expressar la nostra solidaritat amb el vostre poble que lluita per la seva llibertat i independència. Després d'haver visitat els fronts estic segur del vostre triomf i us puc assegurar que l'ajut dels comunistes anglesos serà, a partir d'avui, molt més intens.

Parla després, pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, Vidiella, que substitueix a Comorera, el qual es troba lleugerament malalt.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, se sent completament identificat amb el Partit Comunista d'Espanya. Josep Díaz, en el seu assenyat informe, no afegia en els 250 mil adherits amb què compta el partit, als catalans. Doncs bé, camarada Josep Díaz, als vostres 250 mil militants podeu ajuntar-hi els 50 mil de Catalunya, i ens sentim també identificats amb vosaltres, perquè el Partit Comunista és el vertader partit del proletariat.

A continuació, la «Passionària» anuncia que el camarada Hernàndez, membre del Bureau de política del Partit Comunista i ministre d'Instrucció Pública, va a fer ús de la paraula.

Hernàndez comença dient que l'assemblea ha estat històrica en aquests moments en què tants d'ídols s'esfumen, perquè tenen els peus de fang.

Ens ha estat dit que ens hem allunyat dels nostres ideals. Nosaltres ens sentim comunistes i continuem essent comunistes revolucionaris. El que no fem és negar el contingut social de la nostra República democràtica. Als que ens combaten els diem si de fet no estan les indústries a poder dels treballadors i no pas a poder dels taurons del diner, si no estan les terres en poder dels treballadors i no dels terratinents, així com són els treballadors els que porten el control de la banca i els que tenen les armes. Als que ens neguen això els invitem a que meditin una estona i que s'informin entre els treballadors que els representen en els comitès de control de fàbrica.

Acabà reiterant la seva confiança absoluta en la victòria i l'acte acabà cantant-se *La Internacional* pel públic dempeus.

COMUNICAT DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Al sector d'Osca s'ha passat als nostres rengles un carrabiner amb armament, i altres dos carrabiners, també amb armament, al sector de Tardienta.

Res de nou a la resta del front.

Entrem en el cinquè mes de la resistència a Madrid

Madrid, 7. — Els diaris madrilenys recorden que avui es compleixen els quatre mesos de resistència heroica del poble madrileny. Hem entrat ja al vuitè mes de lluita cruenta.

A B C afegeix que ara és quan novament es demostra la necessitat de posar en marxa l'exèrcit dels partits populars, sense afegir-hi ni treure'n res.

Ahora diu que sota el cel radiant de Madrid, Espanya ha crescut davant tot el món.

Els atropellaments del feixisme

Madrid, 7. — Segons un diari del matí, a Guadalmedina ha estat afusellada Encarnació Gimènez, l'únic delicte de la qual fou haver rentat roba per a les milícies republicanes. Va haver de comparèixer davant un Consell de Guerra, i com que no va negar la seva professió de bugadera, el tribunal militar la va condemnar a mort, per creure que havia ajudat els rojos amb el seu treball.

Aquest mateix diari diu que a l'Ajuntament de Xereç de la Frontera fou pres l'acord de demanar la «Laureada de San Fernando» per a Queipo de Llano. Amb aquest motiu es varen organitzar festes a les quals assistí el general. La festa es va celebrar a les Bodegues Domecq, i en acabar l'àpat, Queipo va sortir al carrer acompanyat de diversos falangistes. En arribar a la plaça del poble es va encarar amb l'estàtua de Primo de Rivera, i li va adreçar algunes paraules grolleres. Això va molestar els falangistes, i la cosa no va passar endavant perquè Queipo va apressar-se a muntar a l'auto i a marxar cap a Sevilla, des d'on va telefonar a l'alcalde de Xereç demanant-li que anul·lés la petició feta a favor seu.

El general Miaja

Madrid, 7. — Aquest migdia el general Miaja ha rebut els periodistes i els ha dit que aquesta matinada les nostres forces havien volat el pont que hi ha a la carretera del Pardo, més enllà del que existeix a la carretera dels Francesos, que era l'únic camí que utilitzaven els facciosos a la Casa de Camp per a portar queviures i municions als que segueixen resistint a la resta de la Ciutat Universitària.

D'aquesta manera — ha afegit — ha quedat tallat l'avituallament d'aquests rebels.

Preguntat si hi havia cap novetat al sector del Jarama, ha contestat que no i ha afegit que tampoc no hi ha res de nou als subsectors de Madrid.

Notícies de l'Estranger

Després d'una sessió de vuit hores, el Sots-Comitè de No Intervenció arribà a un acord de principi

Londres, 7. — La nit del dissabte quedà realitzat un acord de principi pel subcomitè de no intervenció, el qual decidí, entre altres coses, les següents:

Primera: Els vaixells es traslladaran a llurs zones respectives per a ésser als llocs asselany aletaisd WeC llocs assenyalats el dia 13 del mes que som. Els observadors terrestres començaran a situar-se a les fronteres la mateixa data.

De totes maneres el control no actuarà sinó quan les comissions que han de funcionar als ports europeus on han d'adreçar-se els vaixells per a ésser controlats abans de traslladar-se a Espanya, es trobin allí i estiguin a punt de funcionar.

Segona: Els caps dels serveis seran: L'almirall De Graff, cap de l'oficina central de control de Londres; el vice-almirall Olivier, cap del control naval, i el coronel Lunn, cap de control als Pirineus.

L'acceptació d'acord del subcomitè no és definitiva encara, car els governs rus, francès i alemany han de donar la conformitat sobre determinats detalls.

L'acord realitzat després de la sessió, que durà de les tres de la tarda a les onze de la nit, modifica completament el projecte d'acord que li havia estat sotmès. Ha estat abandonada la fòrmula de tractat internacional entre els adherits al pacte de no intervenció, i s'ha adoptat una fórmula de resolució entre els contractants que comporta dues fases, i a la qual són anexes disposicions tècniques.

ATEMPTAT FRUSTRAT CONTRA EL CONSOLAT D'ESPANYA

Perpinyà, 7. — Als jardins contigus a l'edifici del Consolat d'Espanya en aquesta població ha estat trobada una bomba que sortosament no ha arribat a esclatar. La màquina infernal era de les dites de mecanisme de rellotgeria, dintre d'un cos cilíndric, que en tocar al sòl s'obrí sense esclatar.

La policia practiva els esbrinaments adients per tal de descobrir els autors de la malifeta.

Màlaga... Madrid...!

Quanta gent sense llar!
Quantes persones sense família!

No pots fer res per ells?

Presta el teu suport al Comitè Central d'Ajut als Refugiats, Passeig de Pi i Margall, 18, per tal de proporcionar el que necessiten els germans evacuats de les zones de guerra.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte